

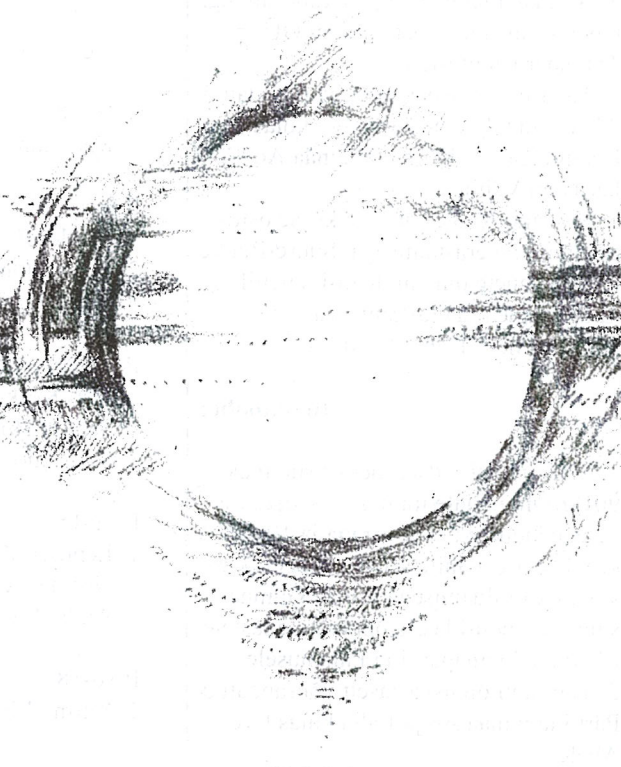
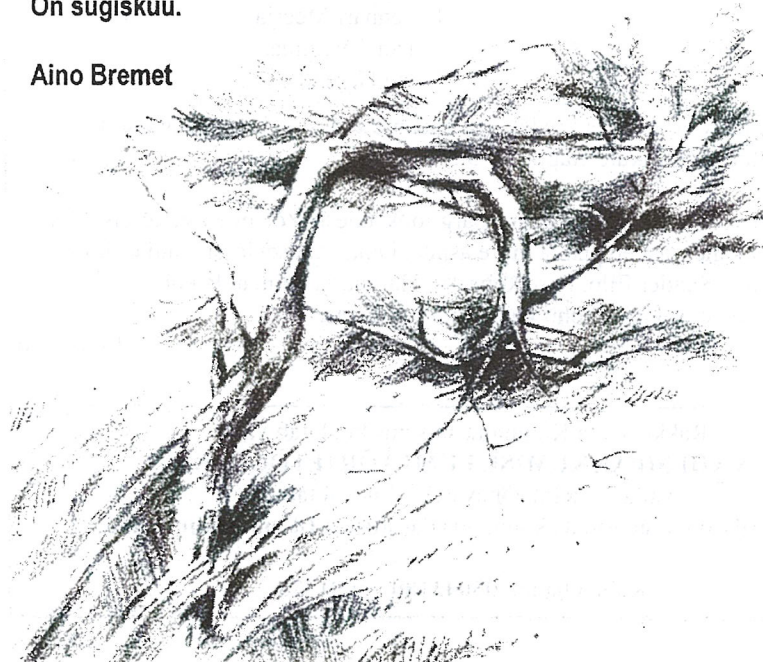
RAKKE KAJA

Sügised tuuleilid akna taga uitavad,
mängivad mul kurba viisi,
kuldseid lehti maha puistavad.
Aias viimsed krüsanteemid
jäänud tuulte sasida.
Äkki läheb taevas pilve
Ja juba tuleb vihma sabinal.

Sügis viinud linnulaulu,
lilled imeilusad.
Jäänud mälestused ainult,
neid nüüd üksi meenutan.
Jäänud hinge suve soojust,
veel su armsaid silmi näen.
Seisan üksel, vaatan teele,
kõrvus heliseb su hääl.

Nüüd halli uttu hajub silmapiir,
ei soojenda mind enam päiksekiir.
Ei soojust õhka enam rannaliiv,
on sügiskuu.
On ümberringi kurb ja nukker kõik,
veel kostab mõni üksik luige hõik
ja siis jääb jälle järsku vaikseks kõik.
On sügiskuu.

Aino Bremet

opeia mille omu visadusi.

**Läbi raagus puude kiilab
päeva vaevaline silm
jõuab välja
südameni
külm**

Sulev Kübarsepp